

Stalin prerokuje padec kapitalizma - Kriza na Kitajskem

EVROPSKE VELESILE PRIPRAVLJAJO NOVO VOJNO. — TEDAJ BO DANA PRILIKA ZA SVETOVNO REVOLUCIJO, KI BO PORUŠILA STARI SISTEM. — KAPITALIZEM IN KOMUNIZEM V SPOPADU.

Pariz, Francija. — Poročevalci pariških listov poročajo iz Rusije, da ima sovjetski diktator, ki je ponovno izvoljen za glavnega voditelja komunistične stranke v Rusiji, sijajna upanja za bodočnost. V svojem zaključnem govoru na zastopnike in delegacije stranke 16. komunističnega kongresa je izjavil:

"Sovjetska Rusija gre v svojo trinajsto leto obstanka. Delo, ki ga je izvršila v tem času komunistična stranka, je veličinskega pomena. Trinajst let se borimo proti kapitalističnemu svetu, kateremu smo dokazali, da je komunizem bolj sposoben za življenje, kakor stari kapitalizem, ki razpada."

Stari kapitalistični svet je pocepljen in razdrobljen. Evropske kapitalistične države so v napetosti ena proti drugi. Pripravljajo se za nove vojne in te jih bodo pokopale in spravile v grob. Ljudstvo je si to kapitalističnih fraz in reform, zato se nagiblje narodni načelom komunizma. Še nikoli nista stala nasproti kapitalizmu in komunizmu v takem stadiju, kakor v teh časih."

Dalje je govoril glede odnosov med Francijo in Italijo, Nemčijo in drugimi državami. Izjavil je, da sovjetska Rusija bolj simpatizira z Nemčijo in državami, ki so izgubile, kakor z zaveznički. Trdi, da bo Nemčija prej ali slej dobila nazaj ozemlje, ki se ga je dala Poljski. Tudi kolonije niso pravično razdeljene, je poudaril.

Poročevalci dalje omenjajo, da je določen velikanski kapital za propagando komunizma v tujemstvu. Prva najglavnejša poteza ruskih vodilnih komunistov je, povzročiti močno gospodarsko konkurenco, s katero kapitalistične države ne bodo mogle tekmovati. S tem bodo paralizirana gospodarstva kapitalističnih držav. Ko bo to stanje ustvarjeno, pride za njim močnejša kampanja za revolucijo v kapitalističnih državah. Tla med delavstvom bodo pripravljena s tem, ker radi gospodarskih depresij bo med delavci kriza in kot taki so najbolj sprejemljivi za nove ideje. V tem, upajo komunistični voditelji, je zmagala za Marksov evangelij.

Taki so torej načrti in računi voditeljev Sovjetske Rusije. Kako bodo izpadli in v koliko, pa bo povedala bodočnost.

UGODNO ZA PRAKTIČNE KATOLIČANE

V zadnjem času so oskrbele ladje plovnice družbe, ki vozijo iz New Yorka na jug do Pacifika na svojih parnikih večje udobnosti za katoličane. Duhovniki bodo sedaj lahko na ladjah maševali in verniki-potniki bodo na ta način lahko dostopili svojim nedeljskim dolžnostim tudi na morju.

OPASNOST POLOŽAJA NA KITAJSKEM

Komunisti umorili 20 bogatih Kitajcev. — Zasipljujejo reko, da bi ameriške ladje ne mogle iz Yanktze reke.

Šanghaj, Kitajska. — Po zadnjih poročilih so se komunisti, ki so pred par dnevi opustošili mesto Čangša, vrnili in kopljejo okrog mesta strelne järke, kar pomeni, da se pripravljajo za spopad z vladnimi četami, ki so na potu v te kraje.

V Yangtze reki se še vedno nahajajo ameriški kanonski čoln Palos, ki ima na krovu več ameriških in drugih tujezemskih podanikov, ki jih je sprejel na krov v mestu Čangša, ko so istega napadli komunisti. Odpluti ne more, ker je radi suše na enih krajih voda preplitva. Na gotovem kraju pa, pravijo poročila, da uporni komunisti dovažajo kamenje in drugo šaro ter z njo zasipavajo reko, da tako ustavijo odhod in prihod vsaki ladij po reki. Kajti pričakuje se par ameriških ladij, da pridejo na pomoč.

Dr. Wang, načelnik nacionalistične vlade, se je uradno opravičil pri vseh tujezemskih vladah in iste prosil potrpljenja ter obljubil, da bo red v prizadetih krajih upostavljen, kakor hitro dosepe vladno vojaštvo na lice mesta.

V soboto je bil dostavljen kitajski vladni oster protest od strani japonske vlade proti počenjanju kitajskih komunistov napram tujemcem v Čangšu.

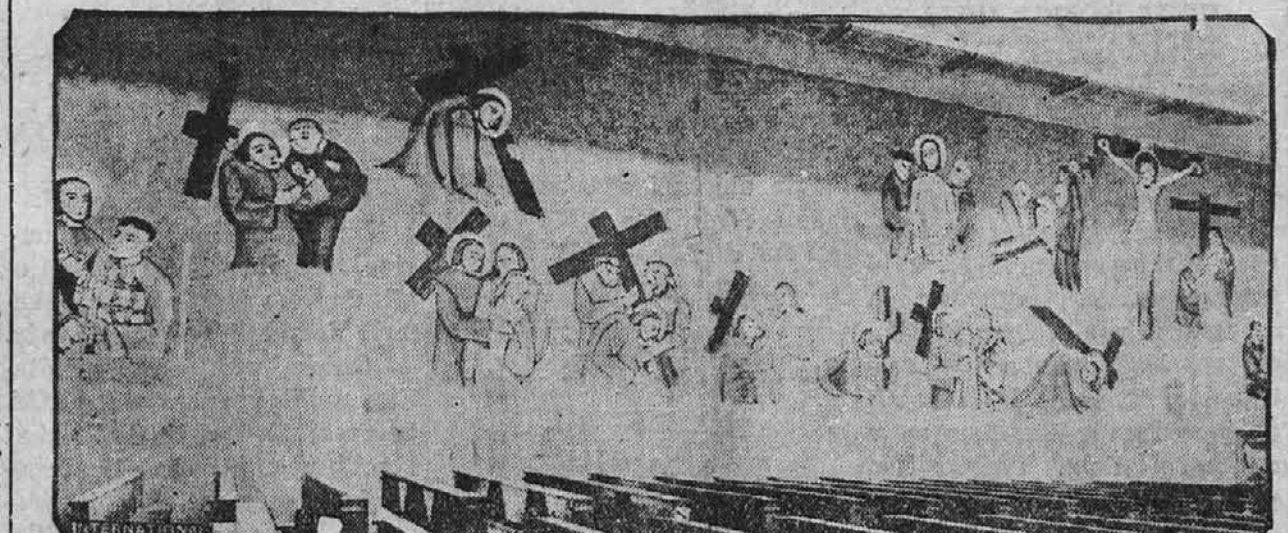
Druga poročila iz Tokio pa trdijo, da se rdeče čete komunistov bližajo Hankowu, ki je važen industrijski distrikt, katerega mislijo obkoliti in oropati. Rdeče čete štejejo okrog 70 tisoč mož in so opremljene s strojnimi puškami in lahki topovi.

AMERIŠKI ROMARJI PRI PAPEŽU

Prejšnji mesec je sv. oče sprejel v avdijenci tri ameriška romanja. Prvo romanje je bilo pod vodstvom Rev. J. R. Cox, župnika St. Patrick v Pittsburghu. Drugo romanje, katero so pripravili očetje karmeliti, je vodil Rev. Clement J. Sullivan, O. Carm. iz Chicago. Udeležilo se je tega romanja 130 romarjev. Tretje ameriško romanje so priredili Kolombovi vitezi iz Cincinnati, Ohio, po številu 45. Vodil jih je Rev. Louis G. Reinhold, pro-chocellor cincinnatske škofije.

— Pittsfield, Mass. — Na \$100.00 kazni je bil obsojen Arthur H. Wood, komisar Zdr. držav, ker je vozil svoj avto v pijanem stanju.

NOVA UMETNOST

Slika kaže Križev pot v nemški katoliški cerkvi v Schneidemuehl, v Nemčiji, ki je izdelan v novem umetniškem stilu, ki se zadnja leta uvaža na polje slikarske umetnosti.

NA ZAPADU ZNIŽAVAJO PLAČE

Po zapadnih državah so zadnje leto znižali mezde za več kot 100 odstotkov. — Mezde, ki ne odgovarjajo sedanjim razmeram.

Seattle, Wash. — Brezposelnost se hudo pozna tudi v zapadnih državah. Kjer pa kaj obratujejo, plačujejo delavce tako, da niti za življenje ne zaslužijo. Delavci na žagah po tukajšnji okolici zaslužijo največ po \$2.40 na dan. Po največ pa jim plačujejo 20c na uro. Najboljšo plačo prejema mehaniki, ki delajo pri strojih in to je \$4.00 na dan, za katero delo se je plačevalo še pred letom od \$6.50 do \$8.00 na dan. Delovodje ali "bossi" prejema od \$6.00 do \$7.50 na dan, kateri so imeli preje po \$10.00 do \$12.50 na dan. Značilno je pri vsem pa to, da cene produktov se niso prav nič znižale in producira se toliko kakor prej, kar je očitno, da se družbam stekajo večji dohodki.

The Motor Shingle Mill Co., kjer izdelujejo zaboje za sadje in druge stvari, je te dni odslavila 1100 delavcev. Tukajšnja največja department trgovina Frederick & Nelson je odslavila tekem zadnjega meseca nad 500 uslužbencev. Dela se sploh nikjer ne dobi. Kdor dela, mora delati za dva ali celo tri in to še za znižano plačo. Take so delavske razmere na zapadu.

PASIJONSKE IGRE V OBERAMERGAU

Kakor prihaja poročilo, je pasijonske igre v Oberamer gau na Bavarskem posetilo to leto velikansko število romarjev iz celega sveta. Poročilo dalje pravi, da Amerika prednjači pred vsemi. Kakor so dosedaj nasteli, je bilo tam letos že 6923 romarjev samo iz severne Amerike. Južna Amerika, ki je katoliška, je pa poslala tja do sedaj samo 346 romarjev. Vseh obiskovalcev iz celega sveta je bilo do sedaj tam 101,500.

Kdor se brani časopisa, ta se brani znanja in to v lastno škodo.

Chicago, Ill. — Kot soudeleženca vloma na So. Shore Vogue Shop, ki se je izvršil že 6. julija, so prignali pred sodnika policaja Cyrusa B. Brush, ki pravi, da je hotel za vlomilci pogledati, a ga je čuvaj obstretil.

Podpirajte trgovce in obrtnike, ki oglašajo v Am. Slovincu!

KRIŽEM SVETA

— Rim, Italija. — Trgovina med Vatikansko državo in Italijo je prosta vsake uvozne in izvozne. Tozadevna pogodba je bila te dni podpisana.

— Holstein, Ia. — Na neki farmi v bližini mesta je pričel goreti. Pozvana je bila na pomoč požarna bramba, da pogasi požar. V silnem diru se je prevrnil truck; pri tem so bili ubiti 4 ognjegasci.

— Minneapolis, Minn. — Ko je Mrs. Aaron Johnson bredla čez vodo, je kar naenkrat izgubila pod vodo. Njen mož misleč, da je žena utonila, se je takoj vrnil v valove. Ženo, ko so jo potegnili ven, so oživeli, mož je pa utonil.

— New York, N. Y. — Električne kompanije v New Yorku so se dogovorile, da bodo znižale ceno elektrike od 7 na 5 centov za kilovatno uro toka. To bo prineslo kompanijam po \$5,396,000 manj dohodkov na leto.

— Chicago, Ill. — Zdravnik dr. Edwin Tuteur toži Edgewood Beach hotel za \$50,000 odškodnine, ker je pred 18 mesei padel v omenjenem hotelu na ta način, da se je zmaknil stol izpod njega, ko je sedel pri banketu.

— Buenos Aires. — Mestna oblast je določila \$108,000,000 za podzemsko železnico, ki bo vezala Buenos Aires s španskim trgovskim pristaniščem.

— New York, N. Y. — Aretirali so v New Yorku v nekem hotelu Jacka Chisholm iz Cicero, Ill., ker je streljal v svoji sobi. Izpustili so ga na prosto proti \$50.00 varščine. Izgovarjal se je, da ni vedel, da ne sme brez dovoljenja nositi orožja.

— Washington, D. C. — Albert Hyat, bančni sel, je bil pri belem dnevu odpeljan in oropan za \$4000.00. To je že drugi roparski napad pri belem dnevu v dveh dneh v prestolnici Amerike.

— Chicago, Ill. — Kot soudeleženca vloma na So. Shore Vogue Shop, ki se je izvršil že 6. julija, so prignali pred sodnika policaja Cyrusa B. Brush, ki pravi, da je hotel za vlomilci pogledati, a ga je čuvaj obstretil.

Podpirajte trgovce in obrtnike, ki oglašajo v Am. Slovincu!

TEKMOVANJE PAROBRODSKIH DRUŽB

Angleška parobrodarska družba Cunard Line določila 30 milijonov dolarjev za dva največja potniška parnika na svetu.

London, Anglija. — Odkar je nemška parobrodarska družba North German Lloyd spustila v morje dva največja parnika na svetu Bremen in Europa, je opaziti med krogi angleških parobrodskih družb zavistno gibanje, ki stremi za prvenstvom. Tako se je te dni določilo pri parobrodski družbi Cunard Line, da se da zgraditi dva največja parnika na svetu, ki bota stala 30 milijonov dolarjev in bota največja, kar jih plove dosedaj na morjih. S tem, pravi poročilo, bo dobilo okrog 20,000 ladjedelnih delavcev dela za dobo treh let. Pogodba za izdelavo parnikov je že oddana in sicer jo je dobila ladjedelnška družba v Angliji, Clyde Company.

Isto se poroča, da je določila večjo svoto za nove parnike tudi francoska parobrodarska družba French Line.

MAŠA NA EIFFELOVEM STOLPU V PARIZU

Sveta maša se je prvič darovala na najvišjem odru svetovno znanega Eiffelovega stolpa v Parizu. Skromna, belo pogrnjena miza, križ, kamen z relikvijami svetnikov in par sveč — to je bilo vse, kar so potrebovali. Sv. mašo je daroval opat Paul Buffet, ki je velik slikarski umetnik. Ko je bil 47 let star, je stopil v semenišče. Sv. opravilo je prisostvovalo kakih 80 umetnikov, članov društva "Catholiques des Beaux-Art". Sv. maša je bila kakih 1000 čevljev visoko.

KAKO SO PLAČANI CESTNI DELAVCI?

Springfield, Ill. — Cestni delavci, ki jih zaposluje država pri popravljanju cest, prejajo, kakor se poroča, povprečno po 27c na uro. Ako delajo po 8 ur, zaslužijo po \$2.16 na dan. Kako naj izhaja štiri-ali petčlanska družina s tako "sijajno" plačo, poročilo seveda ne pove.

Iz Jugoslavije.

STRAŠEN VIHAR NAD KRANJEM. — VELIKO RAZDEJANJE V MESTU. — PREBIVALSTVO OBUPANO. — ODTRGAN CERKVENI STOLP. — SMRTNA KOSA. — RAZNE VESTI IZ DOMOVINE.

Velik orkan nad Kranjem in okolico.

Dne 18. julija popoldne je Kranj zadela strašna vremenska katastrofa, kakršne ne pomnijo najstarejši ljudje. — Prej deloma skoraj jasno nebo, se je naenkrat prepreglo s črnimi, strah in grozo vzbujajočimi oblaki. Zadijal je vihar, ki je ruval drevesa, rušil dimnike, metal s streh opeko. Pa ni ostalo samo pri tem. Vihar je postajal hujši in hujši, da je razkrival celo hiše in preobračal kozolce. Lilo je kakor iz škafa, da nisi videl par korakov pred seboj. Vmes je padala toča, debela kakor oreh, razbijala šipe in klestila sadno drevje. Kar ni polomil vihar, je razbila silna toča. Udarjale so strele in pretresale ozračje do groze. Ljudje so samo v strahu in trepetu pričakovali, kako se bo vse to končalo.

Sele, ko se je nebo umirilo in je posijalo sonce, se je pokazala strašna slika razdejanja. Drevje po mestu vse križem, strehe kažejo svoja rebrca, nekateri pa sploh ni, ker jih je vihar odnesel. Po vrtovih nagromadeno kupe vej in zelenja, pomešanega s točo. — Pungarska cerkev je brez stolpa, ker ga je vihar odnesel. Upognjena sta stolpa župne cerkve v Stražišču in rožnave cerkve v Kranju. Pogled na polja je strašen.

Poštnega voznika Petra, ki prevažajo pošto iz Cerkelj v Kranj, je ta strašna nevihta dohitela sredi polja. Prevrglo mu je voz in mu poškodovalo konja. Peter sam pravi, da je preživel najstrašnejše ure svojega življenja in ni mislil, da pride živ domov.

Poljski skavti v Jugoslaviji.

Nekoliko dni se je mudila v Belgradu skupina mladih Poljakov-skavtov, ki so prišli, da spoznajo Jugoslavijo ter si ogledajo njene znamenitosti.

Smrtna kosa.

V Majšpergu je umrl Florjan Plevčak, pek in gostilničar. — V Limbušu pri Mariboru so pokopali Terezijo Letnik, staro 74 let. — V mariborski bolnišnici je umrla Marija Pliberšek, posestnikova soproga iz Tinj. — V Rušah so pokopali Franciško Ulaga, staro 67 let. — V Vevčah je umrl Primož Arko, ključavničar vevške papirnice. — V Novem mestu je umrl Ivan Dovjak, poštni kontrolor.

Sneg na Koroškem.

Iz Maribora poročajo, da je v avstrijski Koroški okoli Zelnice Kaplje po noči med 11. in 12. julijem zapadel precej debel sneg, ponekod do pol metra (1 in pol čevlja) na debelo. Kaj takega v tem kraju še ne beleži nobena kronika.

Nesreča. Mozelle Jože iz Planine pri Črnomlju je vlačil iz gozda domov hode s konji. Po nesreči pa je prišel z nogo med hloda, ki sta mu jo močno poškodovala v členku.

Sreča ribiča.

Kostanjeviški ribič Jožef Medven je te dni ujel v Krki orjaškega soma, ki je tehtal 27 kilogramov.

Prijateljstvo ne neha.

Neki Alojzij Leopold je kaznjencu Z. A., ki je zaprt v mariborskih sodnih zaporih pri nesel zabojček črešenj, v katerem so našli, ko so ga razvili, majhno žago. Ljuzeta so aretirali in je povedal, da mu je vse to dal neki neznanec, ki mu je še plačal za to, da je zavitek nesel v ječo. Ta znanec je pa bil Alojzij Brinovšek, ki ga policija že dobro pozna.

Brat zabodel brata.

V mariborsko splošno bolnišnico so pripeljali 18letnega kmetskega sina Antona Dommanja iz Ivanjceva. Brat ga je zabodel tik nad srcem. Njegovo stanje je zelo resno.

Iz Maribora v Zagreb.

Ko so na zagrebškem kolodvoru pregledovali osebnih vlak, so opazili pod vagonom nad kolesji dečka, starega kakih 12 let. Deček je bil ves blaten in onemogel. Postaje-načelnik ga je vzel, na postajo in mu dal hrane, katero je z velikim apetitom pojedel. Povedal je, da se piše Anton Andolšek in da je pobegnil od doma, ker je dobil slabo šolsko spričevalo.

Župna cerkev v Višnji gori.

V glavni ladij župne cerkve se bo položil nov samotni tlak, obenem se bodo nadomestile vse sedanje stare klopi z novimi.

Nesreča.

Kraševčeva mati iz Osrečja pri Šmarju je kidala gnoj iz hleva. Baš v trenutku, ko je z vilami zamahnila, je mimo priletek osemletni Francek in vilo se mu zapčile v nogo.

Mala neizgoda povzročila smrt.

V Juršini vasi na Pohorju se je kmetica Jesenkova z malim rujavim žebljem ranila v nogo. Ker se ni za to dosti zme-nila, se ji je kri zastupila in je umrla.

Prefriganost.

Po Trstenjaku v Mirenski dolini je hodil zvitorpec okoli in po hišah spraševal, če imajo kaj lističih kož na prodaj. Dišalo mu je pa vse kaj drugega, kar se je kmalu videlo, ko je posestniku Kralju med tem, ko ni bilo nikogar doma, odnesel dve boljši moški obleki.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1892.

Izda se vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izda se in tiska
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

Tarifne cene	
Ka celo leto	\$5.00
Za pol leta	2.50
Za četrt leta	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	
Ka celo leto	\$6.00
Za pol leta	3.00
Za četrt leta	1.75

The First and the Oldest Slovenian Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098

Subscription:	
For one year	\$5.00
For half a year	2.50
For three months	1.50
Chicago, Canada and Europe:	
For one year	\$6.00
For half a year	3.00
For three months	1.75

POZOR. — Številka poleg vašega naslova na listu znači, ko kdaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker tem velikom pomagata listu.

DOPIŠI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke popoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Gospodarstvo v Rusiji

Sekejski načelnik dr. pl. Pane je nedavno govoril na Dunaju v klubu za kmetijstvo o gospodarskih razmerah v Rusiji. Ker je mož bržkone dobro poučen, nas mora zanimati, kar je vedel povedati novega. Pred vojno je hotel ruski minister Stolipin v Rusiji ustvariti kmečki stan podoben kmetu na zapadu. Do tiste dobe je kmečko polje bilo last vaške zadrage, mira. A Rusija je prevelika, in kar je Stolipin dosegel, je bila malenkost vprilo neštivilne ljudske množice, ki je hotela grude. Od 1. 1906 naprej so začeli med ljudstvo deliti cesarska in državna posestva; mnogo ljudi se je selilo v Sibirijo, ali vse to ni še zaleglo. Kmečko zemljišče je bilo naprej zadržano last. Mir je vsakih 12 let nanovo delil zemljišče med ljudmi, ki so ostali nekaki najemniki ter na grudo nikakor niso bili navezani. V teh razmerah je Leninovo geslo: "Vzemite, kar se vam je oropalo" — našlo popolen odmev. S fronte so se vsipali kmetje domov, pokali so veleposestnike in delili njihova zemljišča. Kmetom ni bilo, za komunizem, bilo jim je za polja. Prevrat je bil v polnem tiru in nasprotnika revolucije Kolčak in Vrangl sta kmete šele prav tirala v prevrat, ker sta hotela veleposestvom vrniti, kar se mu je bilo od kmetov vzelo. Kmet je postal pristaš revolucije, ko mu je ta obetala bogatega plačila. Saj so se tudi v drugih državah v kmetu vzbujale socialistične misli, ko se jim je obetalo zemljišče veleposestnikov.

Mali posestnik prideluje zase in za svojo družino, za izvoz dela le veleposestnik. Ko so se v Rusiji veleposestva strla, je nehal izvoz. Od malega posestnika, ki ni imel ne orala ne konja, država ni mogla ničesar zahtevati, zato so se ustanovljala državna gospodarstva: kolhozi, državna veleposestva, kjer so gospodari kmetijski veščaki, država pa je dajala velikanske podpore, vkup približno 2,922,000,000 šilingov. Zdaj obstoja v Rusiji 50 kolhozov, ki obsegajo povprečno 40,000 do 50,000 hektarjev, največji: "kolhoz gigant" obsega 130,000 hektarjev zemlje in dela s 640 traktorji. Vlada misli delati, kakor se dela morebiti v Kanadi od najnaprednejših farmarjev. Tako hoče dobiti blaga za izvoz, iz izvoza pa sredstev za državno gospodarstvo. Kmete se z nesnosnimi davki in šikanami sili k združenju v gospodarskem komunizmu, tako da je zdaj že 4,6 milijonov hektarjev polja izročena komunam. Ko pa kmetje v komunizem povečini ne pripeljejo s seboj potrebne živine in nimajo potrebnega orodja, mora država zdaj to združevanje nekoliko odlagati. Ljudstvo s tem socializiranjem zapade sužnosti. Kmečki domovi razpadajo in se porušajo, za delavce pa se grade kosarne. Rusija pada nazaj v razmere starega suženstva. Veščaki mislijo, da bo novi red dvignil produkcijo. Kdorkoli bi se upiral, ga bodo strli. Vsa Rusija postane tako velikanska veleposestnost in bo — morebiti — proizvajala več kakor pred vojno, ker se bo delavcu od države meril in rezal kruh in se ga menda že zdaj pita z rodo kašo, ki se je skuhala v čisti vodi. Vpostaviti pa se mora, da se v Rusiji dela z modernimi stroji.

Rusija hoče čim več izvažati, zato določuje, koliko kruha, mesa, mleka, jaje sme vsakdo na mesec porabiti, vse drugo se mora oddajati, kakor drugod med vojno. Zlasti se je Rusija zdaj vrgla na izvoz lesa. Angleška dobiva že vso lesovino iz Rusije in ne več iz Norveške in Švedske. Pred vojno se je v Rusiji pridelalo lesa 322,000 standardov (4,66 metrov eden), letos se hoče lesa dobiti 800,000 standardov. Vlada

misli, da se bo delo napravilo za polovico ceneje, ako se dobi dosti strojev. Tako upa Rusija zmagati konkurenco ter namerava po vsi Evropi napraviti svoja skladišča za lesovino. Za Avstrijo se je na Dunaju že odprl lesni urad. Zdaj Rusija izvažna na Angleško, Francosko, severno Nemčijo in v Švico les za papirnice. Tu nastaja neka velika nevarnost. Rusija dela s sužnji, ki morajo biti zadovoljni z vsem, kar jim država ponudi, ako ne morajo zapasti lakoti, bi se morali proti takšni tekmi zlasti delavci sami postaviti. Inteligenco so poklali, 125 milijonov je v državi nezavednega ljudstva, ki nima voditelja in nima pouka, in to ljudstvo zapada popolni sužnosti. Kdaj se bodo tu razmere prevrnile in kdaj se bodo zavedle evropske velesile svoje dolžnosti, da gredo gasit, ko pri sedu gori?

VROČINA IN DRUGE NOVICE IZ HOMER CITY

Homer City, Pa.
Tudi tukaj v Pennsylvaniji je zavlada huda vročina. Že drugi teden se pečemo na 116. stopinji.

Tukajšnji farmarji so letos prav lahko seno posušili. Zjutraj so pokosili, popoldan pa nalagali in vozili. Oves že skoraj ves leži, nekateri že mlajijo. Kaj lahko je letos dobiti delavce farmarjem, ker se v majnah ne dela. Farmarji so pa tako smart, da nočejo nič plačati za delo. Samo jest dajo, pa mislijo, da je to dovolj. — Enkrat že delavca speljejo na led, drugič pa ne gre več. Mislijo, da "Farmer people" nima kaj jest, če se v jamah ne dela.

Tukajšnji Slovenci imajo vsi svoje domove in vrtove, da imajo tudi v času počitnic dovolj dela. — V tej vročini je pa tudi suša. Koruza se je že začela zvijati, ker že par tednov ni bilo dežja. Poljski pridelki bodo zelo pičili, ako nam ljubi Bog ne pošlje rahlega dežja. Delo je pa popolnoma do nič, ker se dela samo po 1 do 2 dni na teden. S tem je pa jako majhen zaslužek. Ako se pa dela čezurno delo, pa ne plačajo nič, tako da delavci delajo skoro samo za kompanije. — Trgovci pa svoje cene niti za en cent niso znižali. Posebno mesa ne. Vzeti ali pa pustiti. Tako pravijo. Živeti se pa le mora. Tako vse izgleda, da je celi svet narobe. Oh do bri časi, kje so?

Pred kratkim je tukaj ubilo zunaj majne Slovenca George Pušnika. Ravno pred karo je padel čez tračnice, pa ga je na mestu ubilo. Bil je rodom iz Štajerske. — Pozdravljam vsi naročniki. M. G.

ZAHVALA Z GRIČKA ASSISI.

Mt. Assisi, Lemont, Ill.
Najlepša hvala Rev. R. Potočniku za prijazno gostoljubnost. Hvala družini Kozleučar, Arch, Kegel, Pornat in vsem dobrih Slovencev, ki so po svojih močeh darovali za naš prepotrebni zavod.

— Težki so časi, a verni naš na-

rod odrta sam sebi, da daruje za vzvišeni namen.

Prisrčna hvala Rev. L. Gladek za prijaznost, družini J. Sušnik za diner in Mr. Podlesniku, ki nas je vozil, da smo mogle obiskati slovenske družine tudi po North Milwaukee in Fond du Lac. — Za vsak dar in vsako prijaznost iskren Bog plačaja!

Solske sestre.

VSI MILWAUŠKI SLOVENC

NA PIKNIK!

Milwaukee, Wis.

V nedeljo, 27. julija, je bil zopet nad vse vroč dan. Ceste v osrčju mesta so bile prazne in mirne. Vse je božalo ven in iskalo hladila zunaj mesta ob jezerih, parkih in senčnatih gozdičih. Bil je prav primeren dan tudi za piknike. Tukajšnja Sloga št. 16 je obdržavala na ta dan svoj piknik. Največja privlačnost je bil lep Durant Sedan, ki je stori srečnega rojaka Joe Maroita, 313 Walker St. Zabeležili so dober uspeh.

Za nami je letos že nekaj piknikov v večjini in manjšini uspehi. Pred nami pa je med drugimi še eden, za katerega se mora zanimati sleherni milwaški Slovenec in gladeti, da pripomore svoj delež, da bo najuspešnejši med vsemi. Zakaj? Zato, ker bo to piknik nas vseh, ker bo pomagal preostanek tega piknika graditi nam tako potrebni Slovenski Dom. To bo v nedeljo, 17. avgusta, na Gazvodovi farmi.

Ze vse, kar se pripravljajo za ta piknik, daje garancijo, da bo prekašal kar se tiče raznočelnosti in zabavnosti vse dosedanje naše slične "zunanje afere". Gmotni uspeh zavisi pa od naše skupne zavednosti. — Sliši se že sedaj od mnogih, da se izražajo: "Ja, slabi časi so, slabi res, ampak na piknik za Slovenski Dom bom pa vsekakor šel, si bom pa prej ali potem kako kaj pritrgal ali prišparal." To je dobro znamenje, ki prikazuje za stvar dobro voljo Slovencev. So pa še tudi drugi vzroki, ki vsakogar silijo na ta piknik. V mižernih časih, v kakoršnih se nahajamo, se ja ne bo nikdo branil takih nagrad, kot se jih bo na

ta dan izdalo, in bo zato vsakdo žrtvoval par kvodrov, da jih doseže, če mu bo sreča mila. Avtomobil, radio in električni čistilnik, to so samo trije glavni dobinki, do katerih je vsakdo dostopen, namreč ako si nabavi vstopnice, ki stane vsaka samo 25c. Kupite jih več, da s tem povečate možnost do ene ali več nagrad. Poleg teh treh bo pa še nekaj manjših vrednostnih nagrad. In da bi omenjeni piknik ne vseboval prav nobenih nagrad in drugih številnih novosti, ki se jih pripravljajo, vseeno, že namen, kateremu bo služil preostanek tega piknika, je dovolj važen in vreden, da vsak stori dolžnost biti navzoč 17. avgusta na Gazvodovi farmi. To bo piknik za dobrobit in blagor celotnemu milwaškemu slovenskemu življu.

Jos. Matoh, tajnik.

ŠE NEKAJ IZ POTOVANJA V DOMOVINO

So. Chicago, Ill.

V zadnjem dopisu, iz Domovine sem dragi čitatelji obljubil, da bom poročal še o nekatere dogodkih in starem kraju. — Obiskal sem veliko prijateljev, mojih znancev v Ameriki, in preživel med njimi nekaj veselih uric. Sedaj ne bom vsega tega opisoval, ker je prevroče. Ko se bo malo ohladilo, bom že mojo obljubo izpolnil. — Za sedaj hočem samo malo površno omeniti, kakšno je bilo moje in mojih sopotnikov potovanje in kakšne utise je na nas napravila Domovina.

Kar se tiče voznine in voznih listkov, nam je vse prav lepo poskrbel Mr. W. F. Kompare, da nismo imeli nikjer pravnobnih situacij. — "Sifkarto" smo vzeli za Francosko linijo in potovali s parnikom "Paris". Kar se tiče nas Slovencev, se mi zdí res, skoro najbolj primerna in najbolj pripravna ta smer potovanja, ker ima francoska linija, direktno zvezo z brzovlaki, ki vozijo skozi središče naše Slovenije in ustavljajo v Ljubljani. Njihovi agenti, so pa pripravljeni vsakomu postreči, in se nahajajo na vsaki večji postaji v Evropi in govorijo angleško, ali če želite vašo materini jezik. V Ljubljani je zastopnik "French Line" g. Ivan Krakar. On sam, kakor tudi njegovi uslužbenci, so zelo prijazni. Naj mu bo na tem mestu izrečena prav lepa hvala od nas vseh, ki smo potovali, za vso naklonjenost in postrežbo, katero nam je trdila g. Ivan Krakar izkazala.

Sedaj naj mi bo dovoljeno zapisati moje utise in življenje v Domovini. Različni potniki, odgovarjajo na to vprašanje različno. Kar se mene tiče, povem, da se mi domovina še dopade. Zlasti podnebje je tam krasno. Razgled, ki se ti po dolgem času bivanja v tujini nudi, je zares očarljiv. Najraje bi človek šel in si ogledal vsako mesto in vsako vas posebej, ker v Ameriki smo si znanci vsi Slovenci in prija-

CALUMET PRIPRAVLJEN ZA BARAGOVO SLAVNOST

Vsi odbori, kateri so bili izvoljeni, da uredijo vse potrebno za veliko proslavo — Baragovo stoletnico — ki se bo vršila 9. in 10. avgusta v Marquette, Calumet in Eagle Harbor, so bili te dni energično na delu, in sedaj je vse pripravljeno, da sprejemmo naše goste od blizu in daleč. Zanimanje za to slavnost je zlasti v našem okrožju zelo veliko in pričakujemo, da bo prišlo, posebno na Eagle Harbor, kjer se bo vršila glavna manifestacija, na tisoče naroda; mnogi samo iz radovednosti, večina pa, da počasti skupno spomin velikega škofa, Barage, ki bo prej ali slej gotovo prištet svetnikom.

Kakor čitamo v A. S. in Glasilu KSKJ., se tudi po drugih mestih, kakor v Chicago, Sheboyganu itd. pripravljajo, da nas posetijo v večjem številu, kar nas zelo veseli. Kakor vidimo, je cena za obraten tiket zelo nizka, posebno z busom bo potovanje kaj ceno. Bus je priporočljiv iz več razlogov. Pridete in odidete, kadar hočete, ni potrebno čakati ravno na minuto, kakor za vlak. In tudi tukaj bi ga potem lahko porabili za vožnjo na Eagle Harbor in tudi na Copper Harbor, ako bi hoteli obiskati to drugo misijonsko postajo Baragovo. Toraj vožnja dovolj po ceni in tudi drugih večjih stroškov ne boste imeli, ker stanovanje in hrana vas tudi ne bo preveč veljalo. Odločite se toraj, pridite v velikem številu, saj ne bomo imeli zopet tako kmalu take slavnosti, kakor bo ta.

V Marquette bo v soboto zjutraj pontifikalna sv. maša v škofijski katedrali. Po calumetskem času bo to ob 10. uri, ker smo v poletnem času za eno uro naprej. Toraj se vsi ravajte tako, da boste v Marquette pred 9. uro Central Standard Time. Po sveti maši bo obisk grobnice, kjer leži truplo Baragovo, kakor tudi dveh drugih slovenskih škofov, Mraka in Vertina. Potem bo lunch, katerega si bomo prinesli s seboj. V Marquette sta tudi dva fina hotela, kdor bi hotel jesti tam. Okrog dveh popoldne bo odhod na Calumet, kamor bomo prispeli pred šest uro. Vsi se zberite v dvorani slovenske cerkve sv. Jožefa, kjer vam bodo naše ženske postregle s prigrizkom in kjer se bomo pomenili za naslednji

lji, pa naj bo doma od katere strani že hoče. Tako dobro nam je znano kje je ta ali ona vas, kakor onim, ki so doma. Lepa je Slovenija, zlasti Gorenjska s svojimi snežniki. Najlepše se mi je pa zdela na Bledu. To vam je v resnici, koček raja. Tako prijetnega, zdravega in oživljajočega kraja boš

dan. V nedeljo bo ob 10. uri zjutraj po našem času v slovenski cerkvi sveta maša. Pri obeh mašah, v Marquette in na Calumetu poje slovenski pevski zbor. Po sveti maši bo kosilo in sicer bomo jedli vsak na svojem domu, da tako lahko vsak postreže svojemu prijatelju kakor želi. Tudi gostje bodo jedli, kjer bodo stanovali. Okrog ene ure popoldne bo odhod na Eagle Harbor, kjer se bo ob pol treh pričel glavni program proslave. Zbrali se bomo blizu cerkvice, katero je Baraga sam pomagal postaviti. Glavni govornik bo Father Oman iz Clevelanda, ki je priznan kot eden najboljših. Potem bo nastopilo tudi več drugih vplivnih duhovnikov in lajkov. Vmes bo petje in kratki nagovori v petih jezikih.

Po programu, ki bo trajal kakih dve uri, se bo pa razvila prosta zabava. Ubili in spekli bomo večje število janjcev (červano so pri tej stvari popolnoma nedolžni) in na razpolago bo tudi dovolj drugih jestvin in mehkih pijač. Tako se bomo zabavali do mraka, nakar se bomo zopet odpeljali na Calumet.

V Morrison šoli na Calumetu, ravno nasproti slovenske cerkve, bo pa Rev. Ambrožič vodil Baragovo razstavo, katero si naj prav gotovo vsak ogleda. Z velikim trudom se mu je posrečilo zbrati skupaj veliko število predmetov, ki so bili bivša Baragova lastnina. Naj nihče ne zamudi si ogledati te znamenitosti, ker kaj takega ne bomo zopet tako kmalu imeli priliko videti.

To je povprečen opis, kako se bo proslava vršila. Natančni programi se bodo pa posebej tiskali in razdelili med udeležence. Na teh bo tudi kratak životopis tega velikega škofa v angleškem jeziku.

Končno še enkrat opozarjamo vse one, kateri se boste v zadnjih dneh odločili, da pridejo na proslavo in nimate zagotovljenega stanovanja, da naznanite svoj prihod predsedniku stanovanjskega odbora. Jos. Butala, 324 Calumet St., Laurium, Mich. On in Jos. Šrebnak bosta preskrbela.

Toraj pripravite se in pridite v velikem številu. Dobro došli nam vsi!

Za glavni odbor:

Frank X. Sedlar, preds.
Jos. Chesarek, tajnik.

na zemlji zamaš iskal. Zrak je tam tak, da se čutiš, ko tja prideš, kakor bi bil na drugem svetu. Popolnoma te prevzame, da ne čutiš prav nobene trutnosti, ampak se ti zdi, da si ves preroben. V resnici, kraj je v zdrav kraj.

Dobro imajo urejeno v star

(Dalje na 3. str.)

SKRIVNOSTEN GOST

Bob Lee, star pomorski medved in tedaj prvi krmar na trgovski barki "Maryland", je plul meseca februarja 1732 z brigantino (ladja brzoplovka) med Liverpoolom in Novofundlandijo. Barka je že več tednov brzela pred vetrom in se je morala v kratkem približati novofundlanski obali.

Bob in kapitan sta se nahajala v kajuti in bila vtopljen vsak v svoje dnevne opravke pomorskega značaja. Kapitana pult je stal nasproti mizi prvega krmarja, in to na način, da sta si oba pomorščaka kazala hrbet. Če se je Bob ozrl preko rame nazaj, je videl sklonjen hrbet kapitana, ki je bil ob koncu dnevnoročilo v svojo ladijsko listo. Toda Bob sam je bil tako vtopljen v svoje la-

dijsko knjigo, kjer se nekateri računi nikakor niso hoteli ujemati, da se ni nikamor oziral in da niti opazil ni, ko je kapitan iz kajite odšel.

Bob je računil dolgo in trdo, dokler slednjic ni bil gotov in je zaklical kapitanu in izračuneno zemljsko dolžino in širino.

Ker ni bilo odgovora, je svojo vprašanje ponovil. Zopet nikakega odgovora. Tedaj je Bob vstal in v tem trenutku je dvignil mož pred pultom, ki ga je imel Bob za kapitana glavo in obrnil proti osuplemu krmarju docela neznan obraz.

Krmar po naravi ni bil strahopeten. Toda ko je opazil čudni, strmi pogled tujca, ki se je zapeljal vanj, je izgubil glavo in v strašno prevzet planil na

krov.

"Strela tudi!" je zaklical kapitan, "kaj pa se je zgodilo? Kaj vam pa je?"

"Kaj je?" je zakričal krmar. "Kdo pa je človek za vašim pultom?"

"Tam vendar nikogar ni!"

"Nekdo je tam. Cisto neznan človek!"

"Neznan človek? Menda se vam sanja? Bo že proviantni mojster..."

"Gospod kapitan, prosim vas, stal je pred vašim pultom in nekaj pisal na vašo tablo. Ko sem vstal, me je strmo pogledal."

"On? Kako to?" je vprašal kapitan.

"Vrag vedi, jaz ga ne poznam! Tega človeka nisem še nikoli videl."

"Blede se vam!" se je smejal kapitan, "Tuj človek na ladji! In vendar smo že pet tednov

na morju!"

"Vse res," je dejal Bob. "Toda tujea človeka sem videl!"

"Nu, potem pa, prosim, pogledite, kdo je!"

Bob Lee se je obotavljal. "Nikoli nisem veroval v strahove," je dejal; "toda topot mi je nekam čudno."

"Bob, človek! Pojdite v kajito in ne delajte se smešnega!"

Bob je prebledel. "Gospod kapitan, poznate me. Nikoli se nisem strašil nobenega razumnega dejanja. A če vam je prav, dospod kapitan, pojdite, prosim, z menoj doli!"

Šla sta doli in se ozrla naokoli. V kajiti ni bilo nikogar.

"Tak, krmar," je dejal kapitan docela mirno, "ali sem imel prav ali ne?"

"Toda jaz sem ga videl," je vztrajal oni, "kako je nekaj pisal na vaši tabli."

"Potem bi moralo biti pač tudi kaj brati," je odgovoril kapitan in vzel tablo.

Tu je bilo dejansko nekaj zapisanega. Kapitan je namršil obrvi in vprašal: "Ali ste vi to napisali, krmar?"

Bob Lee je bral: "Krmarite proti severo-severozapadu!"

Pisava je bila velika in jasna. "Dovolili ste si šalo?" je vprašal kapitan nejevoljno in strogo.

"Pri moji časti," je iskreno zatrdil krmar, "jaz nisem bil."

Kapitan se je pozorno zanimal v pisavo. Potem je ukazal: "Napišite na drugi strani tablo: 'Krmarite proti severo-severozapadu!'"

Bob je storil tako. Kapitan je primerjal obe pisavi. "Pojdite po drugega krmarja!" Drugi krmar je prišel in pisal. Enako proviantni mojster, kuhinjski načelnik in vsi pisme-

ni možje, kar jih je bilo na ladji. Nobena pisava ni bila podobna oni skrivnostni.

"Ladjo je treba preiskati. Naprej!" je ukazal kapitan.

Preiskali so ladjo od enega konca do drugega z vneto, razburjenjem in radovednostjo — stvar je bila prečudna — toda nobene žive tuje duše ni so našli. Slednjic se so vrnili v kajito. Kapitan je zaril pesti v žepe. "Kaj mislite o tem, krmar?" je vprašal Boba.

"Stvari si ne vem razložiti; toda moža sem videl in vi ste videli pisavo. Nekaj mora biti na tem!"

"Bog ve," je rekel kapitan, "da tudi jaz mislim tako. Stvar hočem preizkusiti. Vetrer je ugoden, kaj za to! Krmarimo proti severo-severozapadu! Postal sem radoveden..."

Storili so tako. Po triurni vožnji je javila straža v vra-

njem gnezdu prednjega jantara, da je opazila veliko ledeno goro. In naknadno, da leži na ledeni gribi barka. Kapitan je pogledal skozi daljnogled in dejansko zagledal množično ledeno goro in po vsi priliki ponesrečeno ladjo. Na krovu je mrgolelo ljudi.

Kapitan je ukazal spustiti sidra in je odposlal čolne. Z njimi so pripeljali ponesrečence. Ti so povedali, da so se vozili iz Quebeca v Liverpool. Zlasti so pa v plavajoče ledovje in v njem zamrznili. V tem strahnem položaju so prebili že nekaj tednov. Njihova radost in hvaležnost je bila neizmerna.

Ko je dospel zadnji čoln v rešenci in jih je videl krmar ležeti na krov, se je zavzel v maknil. Med njimi je bil mož, ki je imel popolnoma tak obraz kakor skrivnostni tujec v kajuti. (Dalje na 3. str.)

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR.

- 10 Nedelja — Lavrencij.
11 Ponedeljek — Suzana.
12 Torek — Klara.
13 Sreda — Janez Vianej.
14 Četrtek — Evzebij.
15 Petek — Vnebovzetje Marijino.
16 Sobota — Joahim, Rok.

Rev. K. Zakrajšek:

OSMA NEDELJA PO BINKOŠTII.

Jezus Kristus je ustanovil presveti zakrament tudi za to, da bi bil naša dušna hrana. Zavzivanje Telesa in Krvi Jezusa Kristusa v zakramentu sv. Rešnjega Telesa imenujemo sv. obhajilo.

1. Kristus je ustanovil najsvetejši zakrament pod podoben kruha in vina zato, da je pokazal že v podobi njegov glavni namen — da bo hrana dušam. Podoba kruha nam govori: "Človek, kakor ti je potreben vsakdanji kruh za tvoje življenje, da si ohranjaš svoje moči za delo, svoje zdravje, tako je nje, da si ohranjaš svoje moči za delo, svoje zdravje, tako je za tvojo dušo potreben ta duhovni kruh, da si ohraniš njeno življenje milosti božje, da si obnavljaš stalno svoje duševne sile in moč za težko delo zveličanja, za boj proti strastem, za duševno zdravje čednostnega življenja. Zato imenuje Gospod sebe: "Živi kruh," in dostavlja: "Resnično, resnično vam spovem, ako ne boste jedli od tega kruha, ne boste imeli življenja v sebi." Naše katoliško versko življenje mora biti zato evharistično, ali ga pa ni, to je, ali bomo pridno hodili k mizi Gospodovi, ali pa krščansko ne bomo živeli.

2. Zato smo dolžni hoditi k mizi Gospodovi in sprejemati presv. Rešnje Telo. K svetemu obhajilu moramo, če nam je mar naše dušno zveličanje. Brez Jezusa v tem zakramentu ne moremo ničesar. Kdor bo zanemarljivo sv. obhajilo, bo postal najprej mlačen v veri, pozneje bo odpadel in se pogubil.

K svetemu obhajilu moramo, če hočemo zmagovati svoje strasti, te notranje viharje, ki nas vlečejo k raznim grehom in hudobijam. Brez tega angeljskega kruha bomo igrači strasti, ki se bodo igrale z nami, kakor razburkani valovi s čolničkom.

K svetemu obhajilu moramo, če hočemo čednostno živeti, to je, biti pobožni, verni, čisti, ponižni, krotki, zvesti, pošteni, ljubeznivi itd. To je kruh čednostnega življenja.

K svetemu obhajilu moramo, ako verujemo v Kristusa. On je ta zakrament ustanovil, da ga prejmemo. "Vzemite in jedite!" "Pridite k meni vsi!" Kdor toraj ne sprejema sv. obhajila, prezira Kristusa vabila, prezira ustanovo tolike božje ljubezni. To je pa grešno. Kako se je razsrdil kralj v sv. pismu, ko je pripravil večerjo, pa povabljeni niso hoteli priti. Požgal je njih mesta.

3. K svetemu obhajilu moramo pogosto. Cerkvena zapoved sicer ukazuje: "vsaj enkrat, o velikonočnem času." Toda to je pod kaznijo izobacjenja iz cerkve, ker je to že toliko zločin nad ljubeznijo božjo, da tak ne zasluži biti več član cerkve.

Zato, kakor ne praviš: "Kaj bi vsaki dan jedel? Neumnost! Nepotrebno! Enkrat na leto bomo kuhali in jedli, pa bo dovolj!" tako ne moreš in smeš reči, enkrat bomo dušo našli na leto, pa bo dovolj! Kaj bi letal k sv. obhajilu. Jasno je, če ne boš jedel, ne boš mogel delati, ne boš živel. Če ne boš hodil pogosto k svetemu obhajilu, ne boš ostal veren, ne boš živel čednostno, zabredel boš v grehe in se pogubil.

Prvi kristjani, ki so tako proslavili cerkev s svojim junškim mučeništvom, so sprejemali sv. obhajilo vsaki teden najmanj enkrat. Sv. obhajilo jim je za to dajalo junško srčnost.

Kristus nas je učil moliti v "očenašu" prošnjo: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh." Razlagalci sv. pisma uče, da je tu mišljen ne telesni kruh, ker nas ni prišel učiti skrbi za telo, temveč "angeljski kruh" — sv. obhajilo. Zato molimo: "Oče naš, daj nam ta razum, da bi sprejemali sv. Kruh vsaki dan in tako živeli pravo krščansko življenje!" — Amen.

SKRIVNOSTEN GOST

Nadaljevanje z 2. str.)

ti. Izprva je menil Bob, da se moti; toda spoznaval ga je vedno določneje, ker je opazil, da nosi tudi popolnoma isto obleko. Čez nekaj časa je šel tja h kapitanu in mu rekel: "Zgodba postaja vedno bolj čudna, kapitan! Med rešenimi je mož, ki je na las podoben tvojemu za vašim pultom."

"To je pa že blazno!" je odvrnil kapitan. "Kje pa je mož?" Zazela sta ga iskati in ga videla govoriti s kapitanom ponesrečene ladje. Ko sta ju ta dva opazila, sta takoj prišla k njima in se jima začela najiskrenejše zahvaljevati za rešitev iz morske stiske. — Kapitan je vsako hvalo odbil in ju povabil na pošten grog v kajito. Spodaj je kapitan prosil rešenega gosta, da bi zapisal par besed na tablico. "Ni mi za šalo, gospod, vse prej, a ti bi vam hvaležen, če bi mi prošnjo izpolnili."

"Ampak od srca rad, gospod kapitan!" je odgovoril gost.

"Zapišite prosim: 'Krmarite

tehi govoriti z vami. Ta gospod tukaj, ki ga je bilo pomanjkanje zelo izčrpalo, je danes dopoldne globoko in temeljito zaspal — najbrž iz oslabelosti. Bali smo se, da ne bi za večno zaspal, in ga zato čez kako uro siloma zbudili. Ko se je prebudil, nas je pogledal in zasepetal: "Kapitan, vem, da bomo danes rešeni!" In pripovedovati nam je začel svoje sanje, v katerih se je nahajal na krovu neke brigantine, ki jo je natanko opisal in tudi povedal, kakšen prapor je imela ter izjavil, da je ta ladja pravkar na potu proti nam. In mislite si: ko je prišla naša ladja, je na las sličila oni, ki jo je videl ta gospod v sanjah, in tudi zastava je ista."

Kapitan brigantine je menil: "Tako vas je tedaj ta pisava, naj bo že cigarkoli, rešila gotovo pogina." In pripovedoval je, kaj se je bilo s krmarjem pripetilo in kako je velel nato izpremeniti pravec. "Toda, povejte," se je obrnil na rešenega gosta, "ali se vam res ni sanjalo o moji tablici?"

"Ne! Ničesar ne vem o njej. Videl sem samo, da je vaša brigantina jadrala proti nam. Kako sem prišel do te prikazni v sanjah, mi je ravno tako zagotovo, kakor vtiš, da so mi vse reči na vaši ladji že davno znane. Vse to je zame uganka..."

Nato je še Bob podrobno opisal svoj doživljaj v kajiti — in ker si vsega tega niso vedeli na noben način pojasniti, so nadaljevali vožnjo, ne da bi bili uganko rešili.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

rem kraju transportacijo. V Ljubljani je bus postaja in sem se začudil, da so že tako napredovali, kljub temu, da imajo še bolj slabe ceste. — Imajo lepe in prostorene Autobuse, ki vozijo na vse strani Gorenjske. Samo malo preveč računajo, za to vožnjo. Veliko je dražja, kot pa z vlakom. Tukaj v Ameriki, je pa ravno nasprotno, da se z avtobusom pelješ skoraj za polovico ceneje, kakor pa z vlakom."

Življenje je tam v Domovini, dobro. Vendar, bi prav lahko bilo še boljše, ako bi bili ljudje malo bolj zavedni in eden drugemu pomagali ne pa vsako malenkost eden drugemu naprej metati, če mu ni kaj všeč in se za nič vredne stvari tožariti, kjer navadno oba zgužbita, advokati se pa po njih neumnosti, z njih žulji redijo. V gotovih pokrajinah so pa veliko krive vremenske nezgode, da ljudje živijo v skromnosti in v stiski, za vsakdanje potrebe. Ako bi vsega tega ne bilo, bi naši rojaki v stari domovini, lahko prav udobno živeli, tako so pa vedno v skrbeh. Enkrat je dežja preveč, drugi pa takaka suša, da zemlja zija in nazadnje še tista strašna vse uničevalna toča, ki je strah kmeta. Ravno ob času mojega bivanja v domačem kraju, sem imel priliko videti, kako je toča vse pobila okoli Višnje gore in Grosuplja. Gledal sem, kako so kmetje s žalostjo na obrazu kosili in sušili žito in seno vse skupaj, ker po toči, ni od žita ostalo drugega, kakor prazne bilke, ki so šrlele v zrak. — Po mestih je seveda vse bolj moderno. Ženske imajo isto modo, kakor po Ameriki. Na kmetih, pa tega ne zmorejo, ker jim gre bolj trda za denar.

Tukaj me od vseh strani povprašujejo, kako se mi je dopadlo. Jaz pravim, da dobro. Ako ima človek denar, je povsod dobro, doma pa seveda najboljšje, in če mi bo dana prilika, bom še šel. Vendar, kakor je Mr. L. Mrgole rekel: najboljšje je pa doma v So. Chicagi, pri naših družinah in prijateljih, katere še enkrat prav lepo pozdravim, zlasti pa one, s katerimi se še nisem imel pri-

like pozdraviti. Pozdravljam vse znanee in prijatelje, tukaj in onstran morja v dragi Domovini, zlasti pa očeta, mater, brate in sestre. Bog vas živi!

Fr. Juvancič.

NOVICE IZ JUŽNE AMERIKE

— V Buenos Aires so naši Slovenci že prav dobro organizirani in jih je precejšnje število včlanjenih v tamošnjih slovenskih prosvetnih društvih. Prosvetna društva pa kažejo lepe uspehe in v polni meri zadovoljijo svoje člane. Dajo pa priliko in veselje tudi drugim, da vidijo uspehe njih dela in truda. Dne 6. julija so priredili lepo, pomenljivo in ne ravno prelanko E. Ganglovo dramo "Sin", ki je krasno uspela.

— Buenos Aires. — Anton Kanduš, doma iz Vrtovina na Vipavskem je pri prenašanju desk iz enega nadstropja v drugega, zgubil ravnotežje in strmoglavil z višine 32 metrov. K sreči se je nahajala pod njim, kakih 7 m od tal, mala uta, na katero je priletel. — Streha se je pod njim udrla in to ga je toliko zadržalo, da je zadobil le manjše praske in pa pretresel se je.

— Buenos Aires. Zopet je prišlo precej priselencev iz domovine, ki si mislijo s trdom in v potu svojega obraza kaj zaslužiti in poskušati svoj srečo v novem svetu. — Prve dni meseca julija je prišlo iz Chile in Bolivije v Buenos Aires 12 Slovencev, ki so se 12. julija odpeljali proti Evropi.

— V Roque Seanz Pena, Chaco, so si Slovenci ustanovili svoje prosvetno društvo "Jugoslavija". Kako se bo društvo razvijalo, bomo še poročali. Tukaj je precej Slovencev iz zasedenega ozemlja in Jugoslavije, katere pa veže ena bratska vez in zavest, da so vsi skupaj Slovenci. Za one, ki želijo delati na polja, je delo lahko dobiti. Obrtnikom pa ni svetovati hoditi sem.

— Parana. V Parana je precej slovenskih mladeničev, ki bi se radi ženili, pa nimajo slovenskih deklet.

— Resistencia, Chaco. Tukaj nas je prav malo Sloven-

cev in še ti se vidimo komaj po enkrat na mesec. Prav posebno velikih dogodkov tudi ni med nami. — Pokopali smo zavednega rojaka Štef. Frandolča, doma iz Ronkov pri Trzinu (Monfalcone). Lahka mu tuja zemlja! S. T.

IZ NEODREŠENE DOMOVINE

Sv. Višarje.

Kraljeve slike počasi rastejo po stenah. V prezbitერიj bodo sledeče slike: ob strani angelovo oznanjenje, beg v Egipt, najdenje v templju, Jezus na križu. Na stropu nad oltarjem pa: Marijino kronanje. V ladji na listni strani: ovčke najdejo Marijino podobu v grmu. Na evangeljski strani: Kraljica miru, to je slika, ki predstavlja porušene Višarje, dva angela pa prinašata Marijino podobo nazaj s Koroškega. Največja pa bo slika Pomnočnice kristjanov, ki bo zavzemala celo pročelno steno nad vhodom v prezbitერიj. — Zraven tega bo še ostala cerkev ornamentalno poslikana.

Goče: Stari zvon in kolavdacija novih.

G. svetnik Ivan Mercina, naš prvi strokovnjak v zvonskih zadevah. Kolavdiral je sedem naših novih zvonov. Strokovnjaško je pregledal tudi veliki, 226 let stari in 20 kvintalov težki zvon. Ta je dobil najboljšo pohvalo. Vščani so častiljivega rojaka spoštljivo pozdravljali, ker ga od nekdaj cenijo kot vzor moža. V mlajših letih je prihajal v rojstni kraj na počitnice. Da je imel nekdaj naš moški zbor tolik sloves, je njegova zasluga. — Učil je pa tudi, kako se pritučuje na zvonove po glasbenih pravilih.

Gradišče nad Prvačino.

Ogenj je uničil dne 27. junija hišo posestnika Stankota Zivca. Goreti je začelo v podstrežju. Gasiti ni bilo mogoče, ker je vodovod preveč oddaljen. Rešilo se je samo nekaj pohištva in oprave in vina. Drugo je uničil ogenj.

Jubilej.

Štiridesetletnico mašništva je obhajal dne 7. julija č. g. Valentin Kragelj, župnik v Velikih Zabljah. Na mnoga leta!

Smrtna kosa.

V Idriji je umrla Franciška Močnikova, stara 47 let. — V Gradišču nad Prvačino je umrl Jakob Volk. — V Idriji so pokopali 71letnega Ferdinanda Makuca. — V Ukvah na Koroškem.

Still another Kraft-Phenix triumph! New digestibility, health qualities and delicious new flavor added to cheese.

In Velveeta all the valuable properties of rich milk are retained. Milk sugar, calcium and minerals. Good for everyone, including the children.

Velveeta spreads, slices, or melts and toasts instantly. Try a half pound package today.

KRAFT
Velveeta
The Delicious New Cheese Food

S.P.D. sv. Mohorja

Ustanovljena 31. decembra, 1921. Inkorporirana 12. oktobra, 1923.

SEDEŽ: CHICAGO, ILLINOIS

ODBOR ZA LETO 1929:

Predsednik: Leo Mladich, 1941 W. 22nd Street.
Podpredsednik: Andrew Glavach, 2210 So. Damen Ave.
Tajnik: Victor Mladich, 1914 West 22nd Place.
Blagajnik: John Gottlieb, 1845 West 22nd Street.
Zapisnikar: Joe Oblak, m.l., 2313 So. Winchester Avenue.
Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, O. F. M.
Nadzorniki: Frank Kozjek, 2118 W. 21st Pl.; Theresa Chernich, 2024 Coulter St.; John Densa, 2730 Arthington St.
Porotni odbor: John Jerich, 1849 W. 22nd St.; John Falle, 1937 W. 22nd Pl.; Stefan Foy, 1907 W. 22nd St.
Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, 1852 W. 22nd Place.
Družbeni zdravnik: Dr. Jos. E. Ursich, 2000 W. 22nd St.
Reditelj: Anton Zidarich, 1842 W. 22nd Place.

Uradno Glasilo: "Amerikanski Slovenec".

Družba zboruje vsako prvo sredo ob 7:30 zvečer v cerkveni dvorani sv. Stefana, na 22nd Place in Lincoln ulici.

Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 12. do 55. leta starosti. Pristop v družbo je samo en dolar. Družba plačuje \$7.00 na teden bolniške podpore, za kar se plačuje po 50c na mesec mesečnine. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovence v Chicagu. Rojaki, pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila glede družbe in njenega poslovanja se obrnite na družbenega tajnika ali pa predsednika.

NAZNANILO.

Vsem članom in članicam družbe sv. Mohorja.

Chicago, Ill.

Naznanja se, da se prihodnja redna mesečna seja naše družbe vrši v sredo večer, dne 6. avgusta, ob pol 8. uri zvečer v spodnji šolski dvorani sv. Stefana in ne v cerkveni dvorani, ki bo ta večer oddana v drugi namen. Torej še enkrat, ne pozabite, da se naša seja vrši v spodnji šolski dvorani. Pridite vsi na to sejo, ker so važne stvari na dnevnem redu.

Z bratskim pozdravom,

Leo Mladich, predsednik.

roškem je umrl Jožef Wedam, star 72 let. — V Lzdem pri Čepovanu je umrl Peter Skok, star 88 let. — V Česozbi je umrl Andrej Hrovat, star 70 let. — V Lomu je umrla Mežnarjeva Milka, stara 26 let. — V Komnu na Krasu je umrl 57-letni Jožef Kovač. — Umrla je v Svetem pri Komnu Terezija Jazbec, stara 61 let. — V Ivanjem gradu so pokopali posestnika Alojzija Lozeja, starega komaj 40 let. — V Nabrežini je umrla Terezija Radovičeva.

Nesreča v Barkovljah.

Na praznik sv. Petra in Pavla je dveipolletni Nikolaj od "bijakov" ostal za trenutek brez nadzorstva. Prišel je k luči, ki služila za zalivanje, in v njej utonil.

Oblastveno postopanje kompanij.

V zadnjem času se zelo razširja električna razsvetljava tudi po vaseh. Za napeljavo elektrike pa rabijo veliko drogov, katere delavci kompanij kar brez vprašanja gospodarjev postavljajo, kamor se jim pač ljubi. Tudi sredi njive, vrta ali vinograda. Za napravljeno škodo se pa nihče ne zmeni. Ubogi kmet.

S črešnje je padel.

Trnovo pri Kobariidu: Pri "pristaji" se je 21. junija pripetila smrtna nesreča. 58letni Anton Berginc je splezal na drevo po črešnje. Med trganjem se je vlomila veja in mož je tako nesrečno padel, da je na mestu obležal mrtev. Pokopali so ga na trnovskem pokopališču.

Poroka v Ukvah na Koroškem.

Gostilničar in načelnik gasilnega društva, Janez Kanduth, se je poročil z Eleonoro Zach iz Gradca. Ker ni še cerkev dograjena, je bila poroka v Gasilnem domu, kjer se vrši tudi sv. maša, dokler ne bo cerkev gotova. Pač redek slučaj.

Posebna trta.

Vel. Zablje: Posestnik Maki Troha iz Vel. Zablja ima srečo pri trtah. Lani v avgustu je cepil trto v oko. Pognala je 8 m v dolgosti, mladika pa meri v debelini natančno 9 cm in 1 mm. To je že precej debela palica.

Novi zvonovi. V Gradišču nad Prvačino smo dobili zopet, že drugi po vojni, nove zvonove in smo z njimi zadovoljni ter želimo, da bi delj časa ostali v zvoniku kakor zadnjič.

ŠIROM JUGOSLAVIJE

V Baški Palanki je eksplozirala star šrapnel, ki so ga rabili v pisarni za obteževanje aktov. Težko je bil ranjen stražnik Gjuro Topalović, uradnik Petar Josimović je bil le lahko ranjen. Kako je prišlo do eksplozije, se ne ve.

Nesreča z orožjem.

V celjski bolnici se nahaja Alojzij Dobnik s sladke gore. Prestreljeno ima levo roko. Nesreča se je zgodila, ko so fantje o priliki nabora streljali in ga je tovariš po nesreči zadell v roko.

Strela.

Strela je udarila v kozolec posestnika Janeza Jarca v Hrastju pri Mirni peči, ki je bil ravno napolnjen s pšenico. Predno so prišli gasilci, je vse pogorelo.

Nesreča.

Dne 5. julija je padel 10letni deček Tonček Petrič iz M. Lipljen raz lipo, ko je nabiral lipovo cvetje in si razbil lobanjo. Umrl je v bolnišnici.

Nesreča z dinamično patrono.

V vasi Lušce pri Poljčanah je Jurij Kegu pilil dinamično patrono, da si bo iz nje napravil vžigalnik. Patrona pa mu je v roki eksplodirala ter mu odtrgala štiri prste. Raztrgala mu je tudi prsa in ranila jetra.

V NAJEM

se odda tri sobe, 2nd floor, plin in elektrika. — Jos. Zupancich, 1824 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

KNJIGE

poučne, povesti in romane, knjige za mladino, nabožne knjige in različna izbera molitvenikov, slovenske pesmarice, cerkvene in posvetne glasbe se dobi pri

KNJIGARNI

AMERIKANSKI SLOVENEK
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Zasledujte cenik knjig v listu ali pa pišite po brezplačen cenik.

Gospodin Franjo

ROMAN.

Spisal Podlimbaraki.

"Kadar pride iz Tuzle, mi naračuni toliko napitnin, honorarjev in toliko zdravil, da mi od samih številčk miglja pred očmi. Nič ne de, samo da se vrne zdrava in srečna."

"Čudim se, da so se razbojniki upali v vaš kurnjak, ko se nahaja precej poleg orožniške stražarne. To so jim že mogočno zrastle rogo- vi."

"Veste, kaj so lopovi še napravili? Pso, ki ponoči tuli krog stražarne, so zavdali. Na poti pred stražarno so ga davi orožniki našli crknjenega. In v moj stelnjak so vrgli tlečo gobo. Še sreča, da se je tam nahajal sam vlažen mah, katerega se ni tako hitro prijel. Da je tam suha stelja, zgorelo bi mi bilo to noč do kosti vse, vse." Samojlo je zamahnil z roko, kakor bi hotel presekat svet na dve. "Moje domovje bi bilo izpremenjeno v zgolj razvalino in sam bi bil zdaj morda bolj podoben pečeni repi nego človeku."

Vilar je izobrazil na licu sočutje, primerno prestani Samojlovi nesreči in oni, ki bi ga bila lahko zadela, pa ga ni. "Bog pravični vas je rešil nesreče, ker ste poštenjak in vaša gospa sproga rada daje Božnjakom blago na počak."

"Dobro srce ima moja zvesta ženica. Bog bodi zahvaljen! A gospod Bajić, ta se je uredil s svojo Ljubico. I-i-i, zdaj se spominjam, zakaj se je Etelki tako mudilo v Tuzlo." Samojlo si je s kazalcem pomel čelo. "Radovednost jo je gnala tja. Mimo zvedavosti ne pozna nobene strasti. Radovedna pa je kakor ververica na drevesu. Čim prej je hotela zvedeti, kako se zavrti Bajićeva afera."

"Kaj je z gospodom komisarjem?"

Samojlo je zafrfotal z rokama in priskočil. "Bog pravični, kaj niste slišali, kako se je njegova stvar zasukala! Pod Konj-planino sje pa res nevedneži. Ura je enajst odbila in gospa Ljubica je sedaj že dve uri vdova pri živem soprogu. Imela je dva moža in eden je ugriznil danes v mater zemljo, kakor gotovo se imenujem Samuel Blaustif. Zapečaten je njena usoda, ta voz je presekan. Danes ob devetih zjutraj sta se dvojevala, namreč pl. Pester in Bajić."

"Kaj pravite?"

"Mesto Doboj sta si izvolila za dvoboj, ker stoji v sredi med Banjaluko in Tuzlo. Tam sta trčila, pa ne za šalo kakor vidva z Buzdu- go. Tam je tekla kri, eden je živ padel in mrtev obležal. Sedaj v Tuzli že lahko vedo, kateri je propadel. Bog mojih prednikov mi je priča, da obžalujem oba, ker oba sta bila moja prijatelja in moje srce je rahločutno. Pogin enega ali drugega si štejem v nesrečo."

Inženir se je zresnil. Plačal je račun, potem se je odpravil. V mesto je prispel še toliko za dne, da je lahko šel po svojih opravkih v konak. Na hodniku je srečal Hrena, ki ga je ves razvnet že od daleč pozdravljal. Stisnila sta si roki in uradnik ga je prijel za rokav ter ga vedel po hodniku na prikrit prostor. "Ali si slišal, France?" je šepetal goreči Hren v temnem kotu.

"Nu, kako se je končalo?" je tiho vprašal Vilar.

"Bajić je ubil svojega prejšnjega pred- stojnika."

"Prav je storil."

Hren se je vzravnaval, zamežal z desnim očesom in pomembno je zanihal z glavo. "Čemu se je pač lotil tuje žene! Tako se godi

onim, ki greše zoper zapoved božjo."

"Amen, prijatelj! Toda pristaviti treba, da niso vsi soprogi, ki nosijo rogove, Bajići. Je li znano, kako se vrtil dvoboj?"

Tu je začel Hren, oziraje se po hodniku, skrivnostno praviti, kako se je zgodilo. Bajić se je peljal s svojima pričama v Doboj, kamor je pozval banjaški načelnika na krvavi sestanek. Dogovorili so na Bajićevo zahtevo zelo težke pogoje: eden mora obležati. Po žrebu je pristal prvi strel načelniku; poslednjikrat se mu je posmejala sreča, a on se je ozrl nanjo kakor ujeta žival na nastavljen vado zapeljivko. Ali ga je zapekla vest in je namenoma pomeril previsoko — tako so trdili njegovi prijatelji v konaku, prisojajoč mu plemenito kavalirsko misel — ali se mu je v razburjenosti zatresla roka, bo- aisi to ali ono — njegova krogla je sfrčala nad Bajićevo glavo. Komisar je pogodil bolje ter ga zadel v trebuh, na kar je po dveh mučnih urah nastopila smrt. "O," je naposled vzkliknil Hren in si s prstom potrkal na čelo, "jaz sem to že davno vedel, pa si nisem upal povedati. O takšnih stvareh treba molčati. Tako je bilo zapisano v knjigi usode in tako se je moralo zgoditi. Idi, France, na moj dom in počakaj me doma! Po mojo ženko je poslala Bajićeva mati, da ji drugje v teh težkih urah, a zdaj jo dobiš še doma." Tedaj so se odprla oddaljena vrata, in majhen uradnik z veliko plešo se je zibal in gugal preko hodnika. "Moj načelnik —" je plaho zašepetal Hren ter prav odskočil. Po prstih se je splazil od zidu v svojo pisarno.

Po svojem opravi v konaku je Vilar posetil Danico. Tudi v Hrenovem domu se je sukal pogovor edino o Bajićevi zadevi, ki sta jo inženir in gospa Minka preresetala skoraj do onemoglosti. Parkrat je pokukala k nji- ma Grgičeva majka. Pokazalo se je, da ni- ma v sobi posebnega opravka, marveč jo je prignala zgolj želja, da pozdravi gospodina Franja, potem pa tudi radovednost, da pozve kaj o Bajiću. Ni mogla prikriti svoje raz- burjenosti. Na obrazu se ji je svetilo ču- stvo zadoščene škodoželjnosti, na licih mi- šicah ji je poigravala zlobna radost. Liki vrtalka se je vrtela v pijanosti posrečenega mšačevanja.

Ob štirih je gospa prižgala luč, nato se je odpravila k Bajićevi materi. Vilar je ostal sam z Danico in otroki. Nastopili so mu tisti blaženi trenotki, ki se jih človek dolgo spo- minja in o katerih pravi na stara leta, da so bili zlata pena, ako se je namreč že vdal re- signaciji in ne zavida ničemur na svetu, niti zorni mladosti. Zdal, ko ni bilo odraslih pri- v sobi, se je Vilarjev pogled neprestano živahno in izzivajoče ustavljal na Danici. No deklica še vedno ni umela premeteno in sme- lo odgovarjati z očmi. Kakor žarnica se za- bleščil njen kratki pogled, a mahoma ga za- ključil naivno-krotek smehljaj, glava se na- loni, roka ji zastane nad vezanjem. V vsem njenem bitju se je izražala nežna vdanost in ne- izrekliiva sreča. Šivati poizkušala, pa ne mo- re. Dobro ve, da bi kdove kakšne nestvore našla na platno, ker v teh sladkih hipih ji ni mogoče, prilepiti svoje misli k delu. Oba sta obhajala praznik ljubezni, oba sta čutila ti- sti dolg, ki je bil z močno roko za vse življe- nje zapisan v njiju srci. Otroci, čeblijačji v kotu, zanju niso imeli pomena.

Dve najnovjši plošči

25140—Pleničice je prala,
Kaj mi nula planinca, duet, gđc. Louše-Udovič.....75c

25141—Žabja svatba,
Kukovca, na obeh straneh, pojo pevci Adrije in
John Pluth jih spremlja na harmoniko.....75c

DRUGE SLOVENSKE PLOŠČE

25058—Janez Čuk in Milka Sova, I. del
Janez Čuk in Milka Sova, II. del.....75c

25059—Jaka na St. Clairu, polka
Clevelandski valček, instr. trio75c

25060—Ziben šrit za ples
Šuštar polka, harmonika75c

25061—Žužemberk polka
Zadnji poljub, valček, harmonika duet75c

25062—Povšter tanc
Ribeniška polka, harmonika in kitare75c

25063—Ančka pojdi plesat, valček
Tromplan za ples, harmonika in instr.75c

25064—Ribeniška, I. del
Ribeniška, II. del, moški kvartet75c

25065—Samo še enkrat, valček
Ven pa not, polka, instrumentalni trio75c

25066—Kranjski spomini, valček
Luna valček, orkester75c

25067—Fantje se zbirajo, moško petje,
Na planine, petje, zbor "Jadran"75c

25068—Črne oči, valček
Fantje se zbirajo, moški kvartet75c

25069—Stari šoti
Odprti mi dekle kamrico, trio s petjem75c

25070—Al' me boš kaj rada imela
Carlota valček, orkester75c

25071—Regiment po cesti gre, s petjem
Sebaska koračnica, harmonika75c

25072—Štajerska
Moj prijatelj, polka, moški kvartet75c

25074—Sokolska koračnica
Kje je moja, harmonika in kitare.....75c

25075—Slovenske pesmi
V slovo, ženski duet in klavir.....75c

25076—En let' in pol
Ljubca moje, ženski duet in klavir.....75c

25077—Dolenjska polka
Štajerski Landler, godba75c

25078—Dunaj ostane Dunaj
Neverna Ančka, harmonika in kitare75c

25079—Danici
Domače pesmi, ženski duet in klavir.....75c

25080—Oberštajerš
Slovenski poskočni šoti, godba75c

25081—Nemški valček
Černiška polka, godba75c

25082—Bod' moja, bod' moja
Nebeška ženitev, Anton Shubel bariton.....75c

25083—Čez Savco v vas hodiš
Sladki spomini, ženski duet in klavir.....75c

25084—Nočni čuvaj
Pevce na note75c

25085—Cingel cingel
So ptičice zbrane, ženski duet in klavir.....75c

25086—Še kikelco prodala bom
Gor čez jezero, Anton Shubel bariton.....75c

25087-F—Tiha luna, moški kvartet, petje
Rojakom, moški kvartet, petje75c

25088-F—Takrat v starih časih, moški kvart., petje
Pozdrav, moški kvartet75c

25089-F—Kje je moj mili dom, narodna,
Moja ljubca je. . ., narodna, Ant. Šubelj.....75c

25090-F—Megla v jezeru, narodna,
Zaspanček, narodna, Ant. Šubelj75c

25091-F—Oj pastirčki, božji ljubljenci.
Vsi verni kristjani, božična, poje A. Šubelj.....75c

25092-F—Sveta noč,
Sv. Jožef in Marija, božična, poje A. Šubelj75c

25093-F—Moja Francka,
Potepuh, valček, harmonika75c

25094-F—Fantje po polj' gredo,
Soča voda, pojeta M. Udovič in J. Laushe75c

25095-F—Sladke vijolice, valček,
Double Eagle, koračnica, harmonike75c

25096-F—Treba ni moje ljubce plavšati,
Ko ptičica ta mala, pojeta M. Udovič in J. Lavše.....75c

25097-F—Dekle to mi povej,
Pastir, bariton, A. Šubelj.....75c

Manj, kakor TRI plošče ne razpošiljamo.

Naročilom priložite potrebni znesek. Pri naročilih manj kakor 5 plošč, računamo od vsake plošče po 5c za poštnino. Ako naročite 5 ali več plošč, plačamo poštnino mi. — Pošilja- mo tudi po C. O. D. (poštnem povzetju), za kar računamo za stroške 20c od pošiljatve. — Naročila blagovolite poslati na- ravno na

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West 22nd Street,

Chicago, Ill.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Kikenkoken . . .

Prosveta ima celo poseben — čalnek "To bi bil čudež!" Člankar je gotovo skončal ro- bo v svesti si, da je regimentno fliknil vero in z vero čudeže. Brez namigavanja na — de- narce ne gre, se razume, saj mora biti vse zeleno same za- visti:

"Pred nekaj dnevi se je zgo- dilo v Chicagi nekaj, kar bi bi- lo lahko v drugih okolščinah zelo dobičkonosno čudež."

Potem pripoveduje, kaj se je zgodilo, ko je neki J. F. Fish bil pobit, oslepel, ker so mu židve otrpeli, in se mu je po tridesetih letih vid zopet povr- nil, ko so židve začeli iznova funkcionirati.

Na sebi niti nič izrednega ni na tej zadevi. Izredna je kveč- jemu doba. Človeku "umrje" noga ali roka . . . par minut jih ne more rabiti, potem židve zopet oživijo, in nihče se ne zmeni. Ker se je nekaj slične- ga zgodilo po tridesetih letih, se člankar razkorači nad — čudeži. Denarci, denarci . . . he, he . . . zdi se, da bi bilo vse polno rdečih čudežev, ko bi rdečkariji bili zmogni, da bi ne- kaj take "dobičkanosne" robe sfiksali.

Cerkev je sicer silno neuma- na, da niti ne vidi, da je to na- raven proces, ampak — de- narci . . . in radi denarcev mo- ra imeti — čudeže.

"Ako bi se bilo to zgodilo v Lurdu", zaropče člankar, "bi bil to jako lep čudež, ki bi bil vreden milijonov novih romarjev v tisto votlino in sveti business bi se postotil . . ." Gotovo, pod pogojem namreč, da bi bili v Lurdesu glede pojmovanja čudežev taki naivneži, kakršni so na Lawndalu v Chicagi in pri Prosveti. Tudi precej zlob- nosti bi bilo treba v Lurdesu, kakršne nikakor ne manjka v Chicagi.

Ako že hočete vero in čude- že podreti, morate priti z ma- lo več soljo v glavi, s takim ki- kenkokenom bote uspeli le pri vaših zelo omejenih čitateljih.

Končno meni:

"Nikdar se pa ni zgodilo, da bi bile komu zrasle nove oči iz praznih jamic! S tem se ne mo- re niti sveta cerkev ponašati."

Zopet prazen kikenkoken iz stare centrale. Farizeji so vi- deli več ko nove oči iz praznih jamic, pa so kričali: "Stopi dol s križa . . ." ko je bil še živ, in stopil je iz groba, ko je um- rli . . . pa ni pomagalo prav nič, in stavi, da bi tudi na Lawndalu prav nič ne pomaga- le kake nove oči iz praznih ja- mic, ker tam vida ne prene- sejo.

* * *

Gre, pa še ni šlo.

Izmed najvažnejših točk na kongresu ruskih komunistov je bilo poročilo načelnika bojevitih ateistov. Ta organizacija se poriva med — zasebne zadeve, ako postane azijskim prefri- gancem pred svetom malo nadležna, dasi jo drugače vladni krogi gojijo ko punčico očesa, o čemur priča poročilo na komunističnem kongresu.

Komandir satanskih zemelj- skih tolp je poročal, da vojna zoper Boga napreduje, malo počasi sicer, a le napreduje. V zadnjih treh letih je število bo- jevitih ateistov, ki jurišajo na Boga, narastlo od kakih 87 tisoč na 3,500,000 in sam ober- komandir spodaj in njegove sluge goraj, se razume, so vrlo zadovoljno pokimali, da jih je zdaj na milijone, saj sam zlo- mek na število hudo drži, ka- kor je pač povsod tudi pri slo- venskih zlomkih. Trije milio- ni, to niso mačje solze, in če so ti milijoni samih hudičev, ka- teri so pač kakor hudiči, gosh,

mora rasti tem hudičem gre- ben.

Ampak tudi kakemu junaku se pripeti, da se mu stresajo včasih hlače. Pri ruskih kakor hudič bojevitih ateistih ne vem, kako je bilo, pač pa je komandir malo potožil, da ko gre, še ni šlo, namreč ostaja še nad 140 milijonov Rusov, in tudi to število niso mačje solze, katere je treba še pridobi- ti za ateistične hudiče in ju- rišarje na Boga.

"Po veselju žalost mora pri- ti," bi se moglo skoroda reči, ko so trije milijoni veliko šte- vilo, a 140 milijonov tudi ni ravno malenkost, in je vojna bolj sitna zadeva, in bi ti bo- jeviti hudiči radi slavili zmago, zmago nad Bogom, a ni zmage, ker je sploh ne bo, pr- vič ne, ako gre po glavah teh hudičevih ateistov, ki pravijo, da ni nobenega Boga, toraj ga niti ne morejo premagati ali zmagati, in drugič ne bo zma- ge, in slavljenja, pač pa boji in borba noč in dan, zimo in leto, ker samo v Rusiji jih je še 140 milijonov za premagati, da po- stanejo ateisti, in premagati bi bilo treba Boga samega, zato so pa vsi ruski in čifutski in mongolski in azijski in — klenski črvički daleč prešvohi.

G. Tone Podgoričan iz Cle- velanda, ki ni šel z G. Mole- kom na počitnice v Evropo, je sicer silno hud ne samole na mene, ker sem ga vtaknil v Molekove hlače, še bolj hud je na Boga samega, krščanskega Boga seve, saj kakega boga ni, da je ta krščanski Bog, to- raj Bog, tako grdo usmiljen, ko je peklenka roba tako gr- da, ampak g. Podgoričan, bi ne bil tako hud na Boga, la- hko našel na Bogu tudi z- zdaj prav neskončno usmilje- nost in neumljivo ljubezen in potrpežljivost, božjo potrpe- ljivost, ko ta dobri Bog pusti, da ga hočejo komunistični in še drugi črvički — ubiti.

Gre, pa še ni šlo, in če poi- de, šlo ne bo.

* * *

Delavec med — delavci.

V sedanjih Rusiji vladajo bo- je delavci, proletarci, kmetje. Človek bi mislil, da bo delavec dobil med delavci in od delav- cev, kar mu gre. Sicer je le slučaj, slučaj delavca Aleksija Soljankova, ampak ta slučaj prav iz "Pravde" osvetljuje, da ni vse zlato, kar se svetli niti ne v delavski (?) Rusiji.

Soljanko je dobil poškodbo in bi moral dobiti zavarovalni- no. Napravil je glasom "Prav- de" sledeče obiske:

Štirideset obiskov urada za socialno zavarovanje v Kras- nem kotu; sedem obiskov ko- misije v Krasnem kotu; šest obiskov komisije v Pokrovsku; trije obiski komisije v Sarato- vu; petnajst obiskov javnega prosekutorja v Krasnem kotu; petnajst obiskov policije v Krasnem kotu; pet obiskov bolnišnice za nabavo fotogra- fij; trije obiski delavske lin- špekeije v Pokrovsku; en obisk javnega prosekutorja nemške republike ob Volgi in obisk Moskve.

In po osmih mesecih je pri- šel Soljanko v Moskvo in na- pravil še nekaj — obiskov, "pa ni še prejel nobene podpore, pač pa je bil večkrat nahr- ljen . . ."

Eh . . . er . . . posamežen slučaj je, pa dosti pove. De- lavska vlada, eh . . . er . . .

* * *

Nesreča pri nakladanju lesa. Ko so nakladali na mirnopre- ški postaji les na vagone, se je (hloh prevalil in močno posko- doval delavca Ivana Brenčiča, ki je zaposlen na žagi pri Krivicu.

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da pred- no oddate naročilo drugim, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premalo.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.